

Dosarul nr. 3ra-674/22
2-20053827-01-3ra-06072022

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud. Gh. Tocaiuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, E. Palanciuc V. Negru)

ÎNCHEIERE

24 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând recursurile depuse de Penitenciarul nr. 6 Soroca și Administrația Națională a Penitenciarelor,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Chiriac împotriva Penitenciarului nr. 6 Soroca și Administrația Națională a Penitenciarelor cu privire la anularea actelor administrative și restabilirea în gradul oferit până la emiterea ordinelor,

împotriva deciziei din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 22 mai 2020, Alexandru Chiriac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Penitenciarului nr. 6 Soroca și Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la anularea actelor administrative și restabilirea în gradul oferit până la emiterea ordinelor (f.d.1-9).

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a invocat că, la 28 februarie 2020, conform indicației directorului interimar al Penitenciarului nr. 6 comisar-șef de justiție, Radu Grincu a fost petrecută ședința operativă cu întreg efectiv al penitenciarului. În lipsa directorului interimar ședința a fost condusă de către director adjunct interimar, comisar principal de justiție, Mihail Covali.

Pe timpul desfășurării ședinței operative director adjunct interimar comisar principal de justiție, Mihail Covali, nu a observat prezența la ședință a ofițerului principal al secției siguranță și regim penitenciar comisar de justiție, Alexandru Chiriac.

În mod intenționat directorul interimar, Mihail Covali, folosindu-se de momentul că ședința este condusă de dumnealui în lipsa directorului interimar Radu Grincu, la finele ședinței, a dat indicații ofițerului principal al secției siguranță și regim penitenciar, inspector principal de justiție, Serghei Brighidin

pentru a raporta unde s-a aflat pe timpul desfășurării ședinței ofițerul principal al secției siguranță și regim penitenciar comisar de justiție, Alexandru Chiriac.

A precizat că inspectorul principal de justiție, Serghei Brighidin a comunicat directorului adjunct interimar, Mihail Covali, că nu cunoaște din ce motiv comisarul de justiție Alexandru Chiriac nu s-a prezentat la ședința operativă.

Deci neprezentarea reclamantului la ședința din 28 februarie 2020 a constituit motiv pentru începerea anchetei de serviciu, care în mod minuțios a fost efectuată de către directorul interimar Mihail Covali personal.

Respectiv, comisiile de disciplină din 13 martie 2020 și din 27 martie 2020 au examinat lipsa colaboratorului Penitenciarului nr. 6 comisar de justiție Alexandru Chiriac la ședința operativă cu efectivul penitenciarului care a fost convocată pe data de 28 februarie 2020, 10.00, ca abatere disciplinară. Probe pentru ancheta de serviciu au constituit rapoartele inspectorului principal de justiție, Serghei Brighidin, inspectorului superior de justiție, Ursu Ion și a comisarului de justiție, Chiriac Alexandru.

Conform rapoartelor prezentate, se atestă că reclamantul nu s-a prezentat la ședința operativă, deoarece nu cunoștea despre convocarea acesteia. Nici inspectorul principal de justiție, Brighidin Serghei, nici inspectorul superior de justiție, Ursu Ion nu au confirmat că comisarul de justiție, Alexandru Chiriac a fost înștiințat despre ședință. Mai mult decât atât, inspectorul superior de justiție, Ursu Ion a confirmat că, în dimineața zilei de 28 februarie 2020, a anunțat colaboratorii Secției siguranță și regim penitenciar despre ședința operativă, care erau prezenți pe teritoriul penitenciarului. Însă, pe reclamant nu l-a anunțat, deoarece nu l-a văzut dimineața.

Fiind audiat, reclamantul a explicat că nu s-a prezenta la ședință, deoarece a fost ocupat cu obligațiunile de serviciu în biroul secției siguranță și regim penitenciar în afara penitenciarului. Mai mult ca atât, nimeni nu i-a comunicat că la orele 10:00 va avea loc ședința.

A subliniat că ancheta de serviciu s-a efectuat cu abateri de la pct. 43 din Regulamentul de activitate a comisiilor de disciplină pentru personalul din cadrul sistemului administrației penitenciare aprobat prin ordinul nr. 593 din 28 noiembrie 2018 al Ministerului Justiției, potrivit căruia ședințele comisiei de disciplină sânt publice, cu excepția cazului examinării rapoartelor privind anchetele de serviciu secrete sau cazului când funcționarul public cu statut special cercetat a solicitat, în scris, ca acestea să nu fie publice.

Deci, ancheta de serviciu nu a avut loc cu grifa secret, mai mult decât atât nici reclamantul nu a solicitat ca ședința comisiei de disciplină să nu fie publică. Însă, el a fost invitat să intre la ședință, doar, după ce comisiei i s-a adus la cunoștință încheierea privind ancheta de serviciu și propunerile cu privire la aceasta. Iar, după ce a dat declarații doar în limita întrebărilor acordate de membrii comisiei de disciplină, reclamantul a fost alungat în afara sălii, unde avea loc ședința comisiei de disciplină.

În circumstanțele date, reclamantul este de opinia că, i-au fost încălcate dreptul de procedură a funcționarului public cu statut special și principiul fundamental la un proces echitabil. Iar aducerea la cunoștința comisiei de disciplină a încheierii

privind ancheta de serviciu în lipsa funcționarului public cu statut special este o încălcare a principiului contradictorialității de activitate a comisiilor de disciplină, reglementat în punctul 21 din Regulamentul de activitate a comisiilor de disciplină pentru personalul din cadrul sistemului administrației penitenciare aprobat prin Ordinul nr. 593 din 28 noiembrie 2018 al Ministerului Justiției

Încălările nominalizate constituie motiv pentru anularea procesului verbal din 13 martie 2020.

Alexandru Chiriac a menționat că, atât examinarea presupusei abateri disciplinare, cât și aplicarea sancțiunii abaterii disciplinare a avut loc în lipsa funcționarului.

Or, pct. 21 din Regulamentul de activitate a comisiilor de disciplină pentru personalul din cadrul sistemului administrației penitenciare aprobat prin ordinul nr. 593 din 28 noiembrie 2018 al Ministerului Justiției nu prevede expres că funcționarul public cu statut special cercetat are dreptul de a fi audiat și de a prezenta dovezi în apărarea sa și de a fi asistat de un avocat sau un reprezentant.

Prin urmare, examinarea abaterii disciplinare și luarea deciziei asupra sancționării funcționarului public cu statut special în lipsa acestora este o încălcare a dreptului la apărare a funcționarului public. Iar, garantarea dreptului de apărare este un principiu de bază a legalității emiterii și aprobării actelor administrative, care este consfințit în Constituția Republicii Moldova, cât și în art. 40 din Codul administrativ.

A mai invocat că, la ședința comisiei de disciplină din 27 martie 2020 s-a examinat mai mult comportamentul comisarului de justiție, Chiriac Alexandru fără prezentarea probelor concludente. Însă, abaterea - lipsa la ședința operativă din 28 februarie 2020 - care a devenit motivul pentru sesizarea comisiei de disciplină, nu a fost examinată.

Inspectorul superior de justiție, ofițer principal al serviciului resurse umane al Penitenciarului nr. 6 Soroca, Constantin Lozinschi a menționat că în cadrul anchetei de serviciu a fost cercetată fapta de neprezentare la ședința operativă, motiv pentru care comportamentul necorespunzător pe care îl manifestă angajatul vizat poate constitui doar circumstanță agravantă la individualizarea sancțiunii disciplinare cu condiția că este dovedită abaterea disciplinară, or în cazul de față, în cadrul anchetei de serviciu nu au fost identificate careva dovezi concludente cu privire la o eventuală abatere disciplinară.

Astfel, reclamantul a indicat că membrul comisiei de disciplină, Constantin Lozinschi a făcut referire nemijlocit la punctul 21 din Regulamentul de activitate a comisiilor de disciplină pentru personalul din cadrul sistemului administrației penitenciare aprobat prin ordinul nr. 593 din 28 noiembrie 2018 al Ministerului Justiției, potrivit căruia funcționarul public cu statut special cercetat se prezumă a fi nevinovat atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită. Toate dubiile în probarea săvârșirii faptei care constituie obiectul cercetării se interpretează de către membrii comisiei de disciplină în favoarea funcționarului public cu statut special cercetat.

În consecință, reclamantul a susținut cu fermitate că membrii comisiei nu a luat în considerație dispozițiile pct. 21 din Regulamentul nominalizat, cât și opinia membrilor comisiei inspectorului superior de justiție, Constantin Lozinschi, cât și a

comisarului principal de justiție, șef al secției pază și escortare a Penitenciarului nr. 6, Victor Spinei, care au confirmat faptul lipsei abaterii disciplinare în acțiunile comisarului de justiție, Chiriac Alexandru.

În opinia reclamantului, ordinul nr. 252ef din 3 aprilie 2020 al Penitenciarului nr. 6 Soroca și ordinul nr. 559ef din 9 aprilie 2020 al Administrației Naționale a Penitenciarelor conțin nu numai un viciu deosebit de grav, dar și prin emiterea acestora au fost încălcate mai multe drepturi ale reclamantului, cum ar fi prezumția nevinovăției, dreptul la apărare, la un proces echitabil, la nediscriminare, acces la informație în mod egal cu alți colaboratori și principiul contradictorialității.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 559ef din 9 aprilie 2020 al Administrației Naționale a Penitenciarelor, ordinului nr. 252ef din 3 aprilie 2020 al Penitenciarului nr. 6 Soroca, deciziei din 27 martie 2020 a Comisiei de disciplină, procesului verbal din 27 martie 2020 al Comisiei de disciplină, deciziei din 13 martie 2020 a Comisiei de disciplina, procesului - verbal din 13 martie 2020 al Comisiei de disciplină și restabilirea gradului oferit până la emiterea ordinului nr. 252ef din 3 aprilie 2020 al Penitenciarului nr. 6 și a ordinului nr. 559ef din 9 aprilie 2020 al Administrației Naționale a Penitenciarelor și ale drepturilor aferente acestuia începând cu ziua aplicării sancțiunii retrogradare.

Prin hotărârea din 7 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Chiriac. S-a anulat ordinul nr. 559ef din 9 aprilie 2020 al Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la retrogradarea în grad special al lui Alexandru Chiriac. S-a anulat ordinul nr. 252ef din 3 aprilie 2020 al Penitenciarului nr. 6 Soroca cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Alexandru Chiriac. S-a anulat decizia din 27 martie 2020 a Comisiei de Disciplină a Penitenciarului nr. 6 Soroca. S-a anulat procesul-verbal din 27 martie 2020 al Comisiei de Disciplină a Penitenciarului nr. 6 Soroca. S-a anulat decizia din 13 martie 2020 a Comisiei de Disciplină a Penitenciarului nr. 6 Soroca. S-a anulat procesul-verbal din 13 martie 2020 al Comisiei de Disciplină a Penitenciarului nr. 6 Soroca. S-a restabilit Chiriac Alexandru în gradul oferit până la emiterea ordinului nr. 252ef din 3 aprilie 2020 și ordinului nr. 559ef din 9 aprilie 2020 și în drepturile aferente acestuia începând cu ziua aplicării sancțiunii retrogradarea în grad special (f.d.76, 86-94).

La data de 14 decembrie 2020, Administrația Națională a Penitenciarelor a depus apel nemotivat, care ulterior, la 10 februarie 2021, a fost completat cu motivare împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 7 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d.80-81).

La data de 24 decembrie 2020, Penitenciarul nr. 6 Soroca a depus apel nemotivat, care ulterior, la 9 februarie 2021, a fost completat cu motivare împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 7 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d.83-84).

Prin încheierea din 28 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți, s-a transmis cauza la cererile de apel depuse de Administrația Națională a Penitenciarelor și Penitenciarul nr. 6 Soroca împotriva hotărârii din 7 decembrie 2020 a Judecătoriei

Soroca, sediul Central, spre examinare instanței competente - Curtea de Apel Chișinău (f.d.171-172).

Prin decizia din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile depuse de Penitenciarul nr. 6 Soroca și Administrația Națională a Penitenciarelor și s-a menținut hotărârea din 7 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central (f.d. 188, 189-209).

La 14 iunie 2022, Administrația Națională a Penitenciarilor a depus recurs împotriva deciziei din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea actelor judecătorești ale instanțelor ierarhic inferioare, cu pronunțarea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă, ca neîntemeiată. (f.d.217-222).

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de fapt și de drept, recurenta a invocat că nu este de acord cu actele judecătorești contestate, deoarece instanțele ierarhic inferioare la adoptarea acestora nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Suplimentar, a menționat că răspunderea disciplinară a reclamantului a fost o reacție absolut întemeiată a angajatorului, urmare a acțiunilor sale manifestate prin încălcarea cu vinovăție a îndatoririlor corespunzătoare funcției deținute. Elementele esențial –definitorii ale răspunderii disciplinare (calitatea de angajat al sistemului administrației penitenciare, existența faptei ilicite, săvârșirea faptei cu vinovăție și raportul de cauzalitate dintre fapta și rezultatul ei), care reprezintă o condiție sine qua non a aplicării sancțiunii disciplinare, sunt indicate expres în ancheta de serviciu desfășurată la caz.

Sancțiunea disciplinară aplicată a fost strict individualizată, astfel încât aceasta să corespundă caracterului vinovăției, raportată la gravitatea faptei și persoana făptuitorului. Astfel, această individualizare a fost realizată în strictă conformitate cu mecanismele de apreciere instituite de lege.

La 21 iunie 2022, Administrația Penitenciarului nr. 6 Soroca a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea actelor judecătorești ale instanțelor ierarhic inferioare, cu pronunțarea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată. (f.d. 223-229).

În motivarea cererii cu reiterarea motivelor de fapt și de drept, recurenta a invocat că nu este de acord cu actele judecătorești contestate, deoarece instanțele ierarhic inferioare la adoptarea acestora nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Prin referința din 8 august 2022, Alexandru Chiriac, reprezentat de avocatul Anatolie Ceachir, a solicitat ca recursurile să fie declarate inadmisibile pe motiv că sunt depuse peste termenul prevăzut de lege și menținerea deciziei din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Penitenciarul nr. 6 Soroca și Administrația Națională a Penitenciarelor, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestoraa, din următoarele motive ce succed.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede la lit. d) că recursul se declară inadmisibil în special când a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1).

În această ordine idei, art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, reglementează expres că recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Din interpretarea corectă a normelor legale enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

La acest capitol, instanța de recurs reține și prevederile art. 223 din Codul administrativ, conform cărora hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96-114.

În sensul art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Relevante la caz sunt și dispozițiile art. 63 alin. (1) din Codul administrativ, care prevede că calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art. 259-266 din Codul civil.

Iar, în condițiile art. 261 alin. (1) din Codul civil, dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, atunci ziua survenirii evenimentului sau momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că dispozitivul deciziei instanței de apel pronunțat public la data de 13 aprilie 2022 a fost notificat recurenților (p6secretariat@anp.gov.md, anp@anp.gov.md), prin intermediul poștei electronice, la 14 aprilie 2022 (f.d.210).

Prin urmare, în speță prin prisma dispozițiilor art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, termenul de procedură de 30 de zile instituit de legiuitor pentru valorificarea dreptului de a depune recursul împotriva deciziei din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău și-a început curgerea din 15 aprilie 2022 și a expirat la data de 14 mai 2022 (zi de sîmbătă). Însă având în vedere că 14 mai 2022 a fost zi

de sâmbătă, iar data de 15 mai 2022- zi de duminică, ultima zi de prezentare a motivării apelului se constată a fi data de 16 mai 2022, ca următoarea zi lucrătoare.

Cu toate acestea, recursul Administrației Naționale a Penitenciarelor a fost depus la data de 14 iunie 2022, (f.d.217), iar al Penitenciarului nr. 6 Soroca la 17 iunie 2022, fapt ce denotă depunerea recursului după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, cu atât mai mult că recurenții nu au solicitat repunerea în termen a recursurilor prin prisma art. 65 alin. (1) din Codul administrativ.

La segmentul dat, nu poate fi reținută alegația Penitenciarului nr. 6 Soroca invocată în cererea de recurs precum că la 20 mai 2022 a recepționat scrisoarea de expediere a actului judecătoresc –decizia instanței de apel din 13 aprilie 2022.

Or, după cum s-a menționat mai sus, dispozitivul deciziei instanței de apel a fost notificat recurenților, prin intermediul poștei electronice, la data de 14 aprilie 2022.

În continuare, completul specializat conchide că recurențele fiind interesate în soarta soluționării prezentului litigiu, urma să întreprindă măsurile necesare de a-și proteja dreptul lor de acces la instanță prin depunerea în termen a recursului, care să corespundă exigențelor impuse de legiuitor, în caz contrar intervenind cu titlu de sancțiune procedurală, declararea recursului inadmisibil în temeiul articolului 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ.

Relevant de menționat este și jurisprudența CtEDO în care Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (Van Harn împotriva Germaniei).

Or, legiuitorul a instituit termen imperativ pentru exercitarea căii de atac, asigurând astfel stabilitatea raporturilor juridice dintre părți și evitarea incertitudinii pentru o perioadă îndelungată de timp, în care apar, derulează și se modifică o complexitate de relații dintre părți sub egida unor norme de drept distincte.

Iar, admiterea exercitării unei căi de atac în afara termenului legal ar constitui o încălcare a principiului legalității și securității raporturilor juridice și respectiv, o soluție inadmisibilă în conjunctura ordinii de drept naționale.

La caz, este notabil că certitudinea legală impusă regulilor procedurii de contencios administrativ, în calitate de condiție sine qua non a unui proces echitabil, vizează, atât drepturile recurentului, cât și ale intimatului, astfel încât instanța de contencios administrativ, nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură, în vederea exonerării recurentului de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

Concomitent, jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, a statuat reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. Aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume, să garanteze securitatea juridică, fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe

eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu, care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu c. României, cauza Marckx c. Belgiei).

În această ordine de idei, corelând circumstanțele faptice constatate și expuse supra cu normele legale precitate, completul specializat conchide că la depunerea recursurilor împotriva deciziei din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, Penitenciarul nr. 6 Soroca și Administrația Națională a Penitenciarelor nu au respectat prevederile articolului 245 alin. (1) din Codul administrativ.

Din considerentele menționate și având în vedere că Penitenciarul nr. 6 Soroca și Administrația Națională a Penitenciarelor nu au respectat prevederile art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursurile depuse împotriva deciziei din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursurile depuse de Penitenciarul nr. 6 Soroca și Administrația Națională a Penitenciarelor se declar inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu